

מ"ת 16683/04/17 - מדינת ישראל נגד אברהם טרגנו

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 16683-04-17 מדינת ישראל נ' טרגנו(עציר)
תיק חיצוני: 1434/17

בפני	כבוד השופט יוסי טורס
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	אברהם טרגנו

החלטה

- נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של גידול סמים מסוכנים, בהתאם לסעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (להלן - "פקודת הסמים"); החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים; החזקת כלים שלא לשימוש עצמי, סעיף 10 רישא לפקודת הסמים; ונטילת חשמל, עבירה לפי סעיף 400 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- בהתאם לעובדות כתב האישום, שכר המשיב דירה בנהרייה החל מחודש 12/16 ומיום 1.1.17 התגורר בה. המשיב התקין בדירה ציוד רב המשמש לגידול סמים ובין היתר 42 שנאי חשמל; 43 מנורות; מפוחים; מזגנים; מדי חום ולחות; 534 דליים; משאבות ומסנני מים; שקי דשנים ועוד. המשיב גידל בדירה 534 שתילי סם מסוג קנאביס במשקל נטו של 38.3 ק"ג. כמו כן החזיק השיב בדירה סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 19.1 ג' שלא לשימוש האישי.
- בנוסף צוין בכתב האישום כי המשיב חיבר את הדירה לרשת החשמל שלא דרך שעון החשמל של הדירה, ישירות לרשת החשמל של חברת החשמל. בדרך זו נטל המשיב וצרך במרמה חשמל בשווי של כ- 30,000 ש"ח.
- בד בבד הוגשה אף בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. בבקשה נטען כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב וכי מהות המעשה מקימה עילת מעצר שעניינה מסוכנות לשלום הציבור.
- ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה וכן על קיומה של עילת מעצר ומיקד טיעונו בבקשה לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בדמות מעצר בית בבית הוריו, בפיקוחם ובפיקוח אחותו.

6. ראיות לכאורה: מעיון בחומר החקירה עולה כי קיימות בו ראיות לכאורה בעוצמה ממשית. המשיב שכר את הדירה בה נמצאו בסמים, באמצעות חוזה שכירות על שמו. הוא הודה שהחזיק בדירה והתגורר בה וכי גידל את הסמים בעצמו וללא כל שותף. אמנם, המשיב טען כי עשה כן בשל איומים של גורמים עברייניים, להם הוא חייב כספים בשל חובות הימורים, אך הוא סירב לשתף פעולה בנושא ולא מסר כל פרט שיש בו לאמת נתון זה. בכל מקרה, ב"כ לא טען שהדבר מקים סייג כלשהו לאחריותו למעשה ועל כן לא יינתן כל משקל לנתון זה.

7. ביחס לעילת מעצר: כידוע עבירות סמים הקשורות להפצת הסמים, מקימות חזקת מסוכנות מכוח הוראות סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996. בפסיקה נקבע, שככלל "מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר" (בש"פ 4305/09 **גאנם חרבאוי נ' מדינת ישראל** (25.5.09)). הטעם לכך נעוץ בעובדה כי "מסוכנות זו נלמדת ממאפייניהן של עבירות אלה ובכללם הנזק הרב לחברה הטמון בנגע הסמים, הפיתוי לעסוק בעבירות אלה נוכח השכר הרב בצידן, והעובדה כי מדובר בעבירות שלצורך ביצוען לא נדרשת בהכרח יציאה מהבית." (בש"פ 2746/11 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (11.5.2011)). במקרה זה לאור כמות הסמים, העובדה שהמשיב עסק לכאורה בגידולם לצורך הפצתם, עילת המעצר ברורה. ודוק: אינני מקבל את טענת הסנגור לפיה המסוכנות במשיב טמונה אך ורק באפשרות שישוב ויגדל סמים בדירה בה ישהה בחלופת מעצר. הראיות מלמדות על מסוכנות בהיקף רחב יותר והדברים ברורים.

8. לכלל בדבר הצורך להורות על מעצרו של העוסקים בהפצת הסמים, קיימים חריגים וניתן למצוא בפסיקה, מקרים בהם שוחררו לחלופות מעצר נאשמים בעלי עבר נקי, צעירים או כאלו שהוגש בעניינם תסקיר מעצר חיובי (בש"פ 8955/08 **סימן טוב נ' מדינת ישראל** (23.11.08); בש"פ 981/05 **בחיץ נ' מדינת ישראל** (14.2.05)).

עוד ראו בעניין זה:

"נקודת המוצא שעליה התבסס בית המשפט המחוזי, ובצדק, היא ההלכה שלפיה ככלל, נאשם בעבירות של סחר והפצת סמים ייעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת לאור החשש כי לא יהיה בכוחה של חלופת המעצר כדי להפיג את החשש פן הנאשם ימשיך לבצע עבירות סמים נוספות [ראו: בש"פ 3702/15 ברק נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (3.6.2015) (להלן: עניין ברק) והאסמכתאות שם]. לצד הכלל, הכיר בית משפט זה גם בקיומם של חריגים, ובפרט באותם מקרים בהם מדובר בנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, שחלקו היחסי במעשים היה מצומצם מזה של שותפיו (בש"פ 8155/15 **גיא קלר נ' מדינת ישראל** (9.12.15)).

9. סיכומו של דבר: נסיבות המקרה הכוללות מעידות על עילת מעצר בעוצמה ממשית. על פני הדברים מדובר במעבדת סמים משוכללת וגדולה, אשר הייתה עתידה להחדיר לשוק כמות עצומה של סמים. כפי שצוין לא אחת, מדובר בעת האחרונה במכת מדינה של ממש (עפ"ג 24376-07-14 **אדי עמר נ' מדינת ישראל** (18.2.15)). מעבדות סמים אלו צצות כפטריות אחרי הגשם, ואין לך שבוע בו לא מוגש כתב אישום ביחס לדירת מגורים שהוסבה לכדי חממת סמים משוכללת. ככל הנראה מדובר בתהליך קל ופשוט (כפי שהעיד המשיב עצמו) אשר שכר רב בצדו, כל זאת כאשר הסיכוי להיתפס אינו גבוה, שהרי מדובר בעבירה המבוצעת בסתר מבלי שקיים "מתלונן" פוטנציאלי שיתריע על אודותיה.

10. חלופת מעצר: כידוע, גם בהתקיים ראיות לכאורה ועילת מעצר, על בית המשפט לבחון אם ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך שפגיעתה בחירות המשיב פחותה. במקרה זה מדובר במשיב צעיר יחסית שעברו נקי. אמנם, מחומר החקירה עולה מעורבות מסוימת בנושאי סמים (בהקשר של הספקת חומרים אסורים לחברים), אך אפשר ואין זה האדם שיש לומר בעניינו כי הוא "נטוע" בעולם הסמים. כמות הסמים, כאמור, משמעותית ועדיין בסיכום הכולל, ובמיוחד לאור העבר הנקי, איננו שולל אפשרות לשחרור המשיב, לרבות בדרך של מעצר באיזוק (ראו למשל: בש"פ 2196/15 **אורן רבי נ' מדינת ישראל** (6.4.15) ; בש"פ 240/15 **משה ביטון נ' מדינת ישראל** (20.1.15)).

11. שמעתי את המפקחים שהוצעו - הורי המשיב ואחותו. יש לזכור כי לצורך שחרורו של אדם המעורב בהפצת סמים לחלופת מעצר, נדרשת החלופה להיות כזו שתציב שולי בטחון ראויים מפני אפשרות שהמשיב ינצל את שחרורו לצורך המשך העיסוק בסמים. כידוע, תפקידו של מפקח אינו טכני ואינו מסתכם בשהייה עמו בבית ובדיווח בדבר הפרה, אלא עליו להיות מסוגל להציב גבולות למפוקח ולמנוע את ההפרה ולא רק לדווח עליה בדיעבד (בש"פ 6855/11 **פלוני נ' מ"י** (27.09.11)). דברים אלו יפים שבעתיים, עת שוקל בית המשפט לשחרר לחלופה נאשם התלוי ועומד נגדו כתב אישום בשל עבירות הקשורות בשרשרת הפצת סמים. הטעם הוא, כאמור, שעבירות אלו (ולא בהכרח גידול סמים) ניתן לבצע בנקל ממקום מעצר הבית, בין בדרך של שיחות טלפון, בין באמצעי תקשורת אחרים ובין באמצעות שליחים. על כן, על המפקחים המוצעים להיות כאלו אשר לא רק ידווחו בדיעבד על עזיבת הבית, או על הפרה אחרת, אלא ובמיוחד, עליהם ליצור במקום הפיקוח אווירה אשר תמנע אפשרות של ביצוע עבירות דומות ויהיו אנשים אשר ישכילו להבחין באפשרות שמתקיימות נסיבות אשר מאפשרות ביצוע עבירות דומות. על המפקחים להיות, אפוא, מסוגלים להציב למפוקח גבולות אפקטיביים, תוך הבנת הבעייתיות שבהתנהגותו ויצירת תנאים שימנעו חזרה לעיסוק זה ויבטיחו את מטרות המעצר.

12. על רקע דרישות אלו בחנתי את המפקחים שהוצעו. לא התרשמתי שהאחות היא בעלת יכולת פיקוח וסמכותיות כנדרש לצורך מטרה זו. בכל מקרה תפקידה של האחות היה למטרת גיבוי בלבד וההורים הם המפקחים העיקריים. ביחס להורים, סברתי כי בשים לב למכלול נסיבות תיק זה, נדרשת התערבות של שירות המבחן. מחומר החקירה, כמו גם דברי ההורים בפני, עולה שהמשיב סובל מהתמכרות להימורים והוא צבר חובות רבים לגורמים אותם הגדיר "לא נחמדים". שהייתו של אדם בעל התמכרות במעצר בית,

לתקופה ארוכה, אינה קלה. היא אינה קלה למפוקח ולמפקח כאחד. לאור כך נדרשת בחינה מקצועית ומעמיקה בדבר יכולתה של המשפחה להתמודד עם שהייתו של המשיב בחלופת מעצר תקופה משמעותית (לכללים בדבר הצורך בהיעזרות בשירות המבחן ראו: בש"פ 27/15 **עלי יונס נ' מדינת ישראל** (15.1.15); בש"פ 478/12 **פריח אל אעסם נ' מדינת ישראל** (23.1.12)). בנוסף, ראוי ששירות המבחן יבחן אפשרות להורות על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני.

13. לאור כך, אני מפנה את ענייני של המשיב לשירות המבחן על מנת שייערך בענייניו תסקיר מעצר. שירות המבחן יבחן את יכולתם של הורי המשיב לשמש כמפקחים, למשך תקופה שאפשר ולא תהא קצרה, והכל על רקע התמכרותו של המשיב להימורים. כאמור, אינני מאשר את האחות כמפקחת. כמו כן יחוזה שירות המבחן דעתו באשר לאפשרות להורות על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני בפיקוח הוריו.

אני קובע דיון לקבלת התסקיר ליום 7.5.17 שעה 09.30

המשיב יוזמן באמצעות שב"ס.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים וכן לשירות המבחן.

ניתנה היום, ט"ז ניסן תשע"ז, 12 אפריל 2017, במעמד
הצדדים.